

der end ikke er Mange i denne Sal, saa tør jeg dog nok sige, at der maaste er Lustinder udenfor den, der dele min Mening; og dersom dette Lovforslag var blevet forelagt forinden Følethingets Dpløsning, og denne Sag saaledes havde været med under Valgkampen, da nærer jeg Tvivl om, at Lovforslaget vilde være blevet vedtaget nu. Dersom vi havde det her, saaledes som det f. Ex. er Tilfældet i Schweiz, at vigtige Spørgsmaal skulde afgjøres ved en Folkeafstemning, saa nærer jeg endogsaa stærk Tvivl om, at Lovforslaget vilde blive vedtaget ved en saadan. Jeg siger altsaa, at jeg føler mig dreven af Nødværdsfølelse til at udtale dette her; thi netop overfor de høje Personer, hvorom der her er Tale, skal man jo allermindst fremtrylle et Skin, som ikke er fuld Sandhed; og dersom Nogen f. Ex. imorgen muligvis paa et vist allerhøieste Sted vilde give det Udseende af, at der her forelaa en enstemmig Beslutning af den umiddelbare Folkerepræsentation, saa vilde jeg sammenligne den, der sagde noget Saadant med f. Ex. Catharina den Andens Yndling Potemkin, som under hendes Rejse til Krim lod Landsbyer male og samlede en Mængde Menneſker, for at hun skulde faae et Indtryk, som ikke var det sande. Jeg maa imidlertid ved samme Leilighed befri mig for enhver Mistanke om, at jeg har talt af andre Grunde end af Hensyn til selve Sagen. Der er ikke Spor af personligt Hensyn i den Maade, hvorpaa jeg stiller mig. Hvor kan der være Tale om personligt Hensyn, hvor det er Hensynet til Personer, jeg ikke har den Ære at kjende, paa en enkelt Undtagelse nær? Og netop derfor ønsker jeg at udtale ved denne Leilighed, at jeg isølge min Stilling har staaet i et personligt Forhold til Danmarks Konge, og at jeg har lært at skatte en ridderlig Karakter, et varmtfølende Hjerte, en retsindig og human Tænkemaade, saa at jeg, hvis jeg alene skulde ledes af personlige Hensyn, ubetinget stemte Ja. Det er ene og alene Hensyn til Sagen, som jeg ledes af. Jeg kan ikke forstaa den Lænkegang, som er fremkommen ved forskellige Leiligheder, og jeg tror, at jeg tør nævne, da det er sagt offentlig og aldrig modsagt, hvorledes det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) stillede sig paa et Valgermøde førend Dpløsningen — hvis det ærede Medlem tager Ordet senere, vil han kunne berigtige, hvad jeg siger, om jeg tager feil. — Det ærede Medlem sagde bestemt, at denne Bevilling ikke skulde gives til det nuværende Ministerium. Dette er ikke min Begrundelse. Hvad enten det nuværende Ministerium eller et andet var ved Roret i dette Dieblit, og selv om det var et Ministerium af mine nærmeste Meningsfæller, vilde jeg stille mig paa samme Maade. Mit Hensyn er et rent konstitutionelt. Den Fremgangsmaade, som bruges her, er efter min Mening en Læring fra Absolutismens Tid. Tidligere var det

almindeligt, at, naar en Kongebatter blev gift, blev der udredet en saakaldet Prindsesseskudstyr, som blev paalagt alt Hartkornet; ikke engang Grever og Friherrens Hartkorn var fritaget i Overensstemmelse med den gamle Lehnret. Men jeg tror ikke, at disse Vedtægter fra den gamle absolutistiske Tid kan siges at være gaaede over i vor nuværende Forfatning; i ethvert Fald maatte Grundloven da have indeholdt Noget derom. Grundlovens § 10 siger, at der kan bevilges Appanager, og der staaar ka n; Civillisten skal bevilges; Rigsdagen kan ikke unblade at bevilge Civillisten, om end det afhænger af Rigsdagen, hvor høi den skal være. Men om Appanager staaar der: „kan“. Det forekommer mig, at det vilde være naturligt at opfatte det saaledes, at, hvis der havde været tænkt paa Noget derudover, havde det udtrykkelig været nævnt. Jeg stemmer ogsaa i denne Sag uden Hensyn til, hvorledes Regjeringen hidtil har ledet Danmarks Udenrigspolitik, og jeg kan derfor heller ikke være enig med de Udtalelser, der kom nu fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg). Jeg maa tillade mig at nære nogen Forundring over, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds stiller sig saaledes, som han har stillet sig i dette Dieblit, og det vil jeg tillade mig at begrunde noget nærmere. Det ærede Medlem har ved denne Leilighed, om jeg maa bruge det Udtryk, været noget tilknappet; han var noget ordknapp. Waade ved 1ste Behandling og nu udtalte det ærede Medlem sig overordentlig kort og aabenbart, efterat have veiet hvert Ord i den Grad, at det er meget vanskeligt, naar man hører dem saa flygtig som her, nærmere at analysere dem. Det træffer sig imidlertid saa heldigt, at, ligesom den høie Regjering er en officios Tidende, saaledes har det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds ogsaa et Blad, som staaar ham meget nær, og som jeg vistnok tør betegne som hans officiose Organ, nemlig „Morgenbladet“ (Berg). Det er fuldstændigt galt; men det er unegteligt ligesaa rigtigt som alt det Andet, det ærede Medlem har sagt). Jeg finder dog ikke megen Overensstemmelse imellem det ærede Medlems Udtalelse idag og Bladets Holdning fra først til sidst. Jeg skal godtgjøre dette med nogle ganske faa Udbrag af, hvad der saaledes er indeholdt i det nævnte Blad.

Formanden (Krabbe): Jeg tror, at det ærede Medlem vilde handle Uret heri. Spørgsmaalet er ikke om, hvad det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har ment i en eller anden Sag, eller hvad der maatte være skrevet af et Blad, der enten staaar eller ikke staaar i Forhold til det ærede Medlem, men Spørgsmaalet er om at bevilge eller ikke bevilge det foreslaaede Brudeudstyr. — Jeg vil med det Samme gjøre en Bemærkning, som jeg ellers vilde have foretrukket at vente med til Slutningen af det ærede